

— Има показания, че вий, когато сте напустнали къщата, която сте държали тукъ въ градътъ, сте забравили единъ револверъ. Това нѣщо го говорятъ Никола Поповъ и Стояна Марковъ?

— Че може ли да бжде това?

— Револверътъ се намѣрилъ случайно отъ Стояна Марковъ и той казва че е вашъ, а сжщото казва и жена ви?

— Азъ несъмъ забравилъ никакъвъ револверъ, защото помня добръ, че прибрахъ всичко. И това положително зная.

— Ами нѣкакви патрони отъ револверъ не сте ли забравили?

— Не съмъ.

— Три показания има за забравяние на револвера: отъ Стояна Марковъ, Никола Поповъ и жена ви, и четвъртото отъ брата ви, така щото какво ще възразитѣ?

— Това не е вѣрно. Отъ гдѣ ще знаятъ тѣ моя револверъ, когато азъ го държахъ се въ калѣфа и въ касата.

— Положително ли твърдите, че вашиятъ револверъ не е билъ съ бѣли кокали?

— Моя револверъ бѣше съ бѣли седефени рѣски.

— Братъ ви и другитѣ свидѣтели казватъ, че е билъ бѣлъ?

— Не е истина това.

— Гдѣ е вашиятъ револверъ, или, ако сте го изгубили, коя година и кой мѣсець сте го изгубили?

— Отъ калъ го загубихъ има вече 18 мѣсеци и ми се чини, че го загубихъ около мѣсець Ноемврий 1890 година.

— Първий пжтъ когато ви арестуваха, подъ гаранция ли ви пустанаха или безъ гаранция?

— Подъ гаранция.

— Другъ нѣкой имаше ли арестуванъ при васъ въ стаята?

— Нѣмаше никой, самъ бѣхъ въ стаята.

— Знаете ли защо ви арестуваха?

— Че ужъ съмъ билъ казалъ, че ако да имахъ револверъ щѣлъ съмъ да убия г-на Стамболова и че Антонъ Петровъ казалъ, че му съмъ билъ хвърлилъ нѣкакво писмо отъ вагонътъ, но всичко излѣзе не истина.

— Отъ гдѣ имахте вий револверъ?

— Отъ дѣда ми бѣше останалъ.

— Не знаете ли неговата история?

— Зная. Ходилъ е въ Букурещъ, въ Виена и други мѣста и най сетѣ останалъ на мене.